Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26246
Copyright: Admont, Benediktinerstift

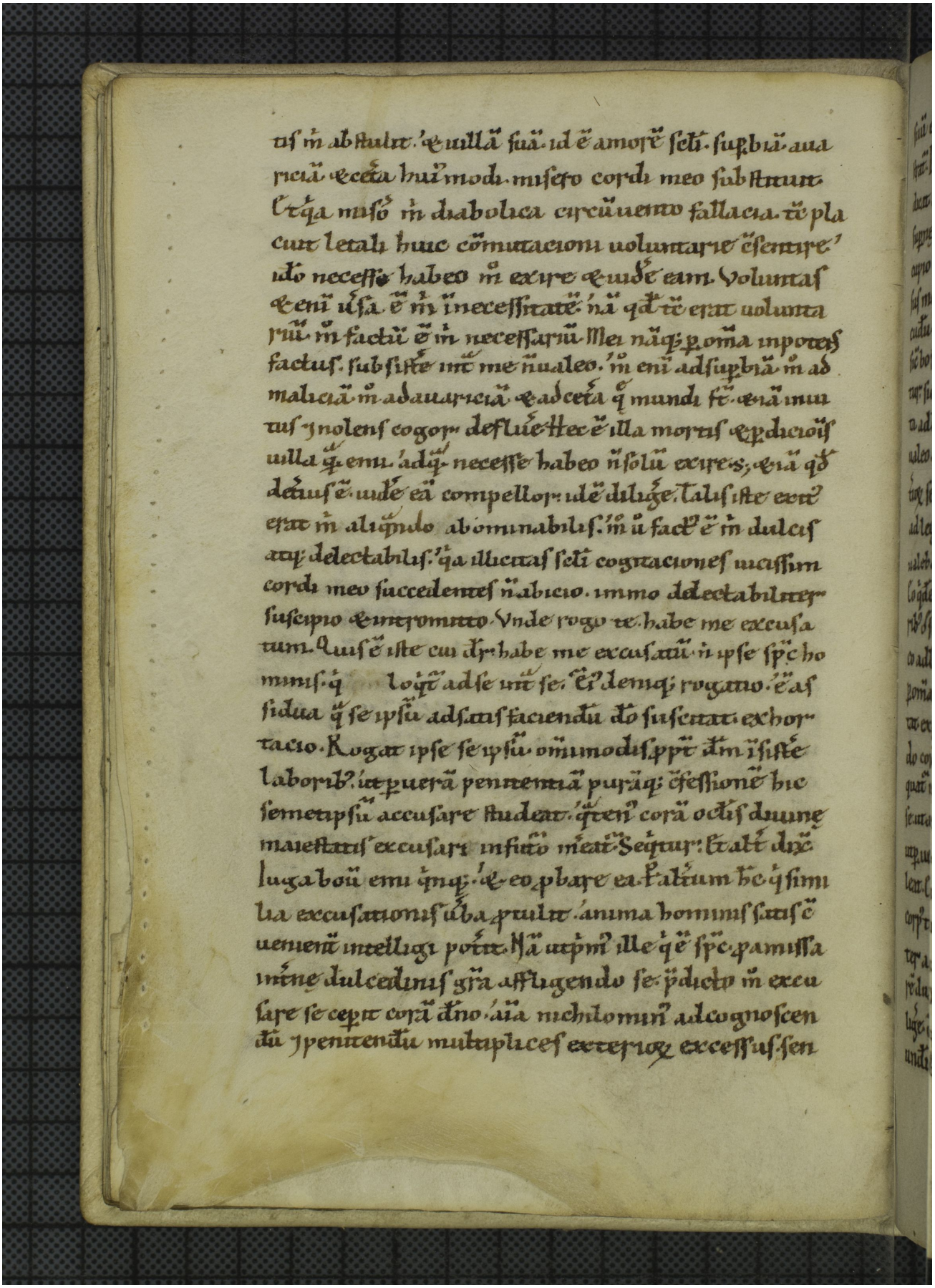

tus in abstulit. Et nulla sua id est amore seti. superbia auaricia. et ceta huiusmodi. miseto cordi meo substruit. Et quia miso in diabolica circumuentio fallacia. te placuit letali huic commutacioni uoluntarie essentire. ido necesse habeo in exire et uide eam. Voluntas enim ipsa est in necessitate. nam quod te erat uoluntarium in factum est in necessarium. Mei namque proma inpotes factus. subsiste inquit me nunaleo. in eni adsuperbia in ad malicia in adauaricia. et adceta quae mundi fe. era inuitus nolens cogor. defluere. Ecce illa morus et ydicois nulla quae emu. adque necesse habeo non solum exire s; era quod detius est. uide ea compellor. uide diuige. talis iste erat erat in aliquando abominabilis. in u facta est in dulcis atque delectabilis. qa illicitas seti cogitaciones uicissim cordi meo succedentes non abicio. immo delectabiliter suscipio et interomitto. Vnde rogo te. habe me excusatum. Quis est iste cui dr. habe me excusatum in ipse spc hominis. q loqtur adse inquit se. Et denique rogatio. est assidua quae se ipsum adsatisfaciendum do suscitati exhortacio. Rogat ipse se ipsum omnimodis ppter dm insiste laboribus. ut puera penitentia puraque essione hic semetipsum accusare studeat. quem coram oculis diuine maiestatis excusari infinito meat. Sequitur: Et tatt dxe luga boum emi quique. et eo pbare ea. talium hc quasi mulia excusationis uba prulit. anima hominis satis euenient intelligi potest. Nam utpm ille qui spc. pamissa intine dulcedinis gra affligendo se. pdicto in excusare se cepit coram dno. aia nichilominus adcognoscendum penitendum multiplices exterior excessus. sen